

Mission blandt børn og unge i Tanzania

Vi vil gerne ønske vore venner en rigtig glædelig jul samt et af Herren velsignet nytår. Vi har sol og sommer, da det er højsommer i Tanzania. Tusind tak for støtten til og forbønnen for vores arbejde. Må Gud rigt velsigne jer tilbage.

*Kærlig hilsen fra jeres udsendinge
Tabitha og Torkild*

Kirkeindvielser og rygproblemer

Kære elskede venner!

Sidst i september havde vi den store glæde, at vi kunne indvie 6 nye kirker sammen med Friedhelm. Samtidig blev der også tid til at se på mange nye kirkeprojekter. Vi takker Herren, fordi Friedhelm har hjerte for at hjælpe med færdiggørelsen af de mange halvfærdige kirkebygninger, der står uden tag og forfalder.

Jeg, Tabitha, var alene hjemme, medens de var af sted, da jeg skal passe på min ryg og helst undgå de meget dårlige veje.

Jeg ventede besøg om lørdagen og ville lige ordne nogle få ting forinden. Jeg skulle hente noget, som lå under vores seng, lagde mig ned på alle fire og rakte ind efter en pose. I samme øjeblik skete der noget uforklarligt med min ryg. Det gjorde så ondt, at jeg skreg af smerte. Jeg kunne ikke bevæge mig og det virkede umiddelbart som om jeg var blevet lammet.

Tabitha & Torkild Jensen
PO.Box 2398
Arusha
Tanzania
Tlf.: 00 255 27 29 70 025
E-mail: torkild@bol.co.tz
www.mission-tanzania.dk

"Mission blandt børn og unge i Tanzania"
Betania Kirkecenters Ydre Mission

Kasserer:
Willy Højgård
Søndermarksvej 307
7190 Billund
Tlf.: 75 35 30 58

Giro: 134 4218
Bank Reg.: 9712
Konto: 0741 793075

Adresseændring meddeles til:
Inge-Lise & Kaj Jensen
Engvang 5
7330 Brande
Tlf.: 75 34 70 83

Henvendelse vedr. container:
Enok Hansen
Sportsvænget 18
7330 Brande
Tlf.: 97 18 02 73

Tryk: Brande Bladet
Redaktion: Susanne Lundgaard
Grafik: Stine Nielsen
Hjemmeside: Stine Nielsen

Husk at mærke indbetalingen MBU.TZ

Efter nogen tid kom jeg dog på benene, fik fat i min mobil og fik ringet til Mirjam, som kom efter en halv time.

Jeg tænkte ved mig selv: **"Nu bliver jeg stående, for kommer jeg først ned at ligge, kommer jeg aldrig op igen."** Jeg var dybt ulykkelig og græd som et lille barn. Mine tre hunde havde hørt, at jeg græd og pludselig stod de ved siden af mig (dørene ud stod åbne). De vidste åbenbart, der var noget galt med mig, for de slikkede mig, som om de ville trøste mig.

Inden Mirjam kom mig til undsætning, ringede Torkild. Jeg ville så gerne skjule det, der var sket, for han bliver så ked af det, hvis han ved, at jeg har det dårligt. Men han kunne sikkert høre, der var noget ved min stemme og sagde straks til mig: **"Hvad er der galt med dig?"** Jeg forklarede ham derefter hele situationen.

Jeg bad ham ringe til vores læge her i Arusha og spørge, om jeg ikke kunne få noget smertestillende tilsvarende morfin (jeg kan ikke tåle morfin). Jeg kunne ikke bevæge mig, så ondt gjorde det. Torkild ringede også straks til den læge i Nairobi, som har opereret mig 2 gange tidligere for en diskusprolaps. Vi troede begge, at der skulle foretages endnu en operation.

Resti, vores tjenestepige, som var med Torkild og Friedhelm på turen, blev meget ked af det og græd, da Torkild fortalte hende om situationen. Hun sagde straks: **"Nej, det kan ikke være rigtigt, at Tabitha skal igennem dette en gang til. Jesus kan forny hendes ryg og tage smerterne fuldstændig væk."**

Hun ringede til flere af sine kristne venner og bad dem om at gå i forbøn. Hendes præst og hans kone kom til vores hus for at bede for mig. Men Mirjam, som passede mig, sagde til dem, at hun ikke syntes det var så godt, at de kom ind, da jeg

havde fået meget stærk medicin og havde det så skidt. Præsten var meget forstående. Han sagde til Mirjam: **"Vi kører hjem, og vi vil faste og bede for mama Tabitha."** På grund af det skete afbrød Torkild staks turen. Han fik arrangeret, at en anden bil kunne køre med Friedhelm, så han kunne fortsætte med kirkeindvielserne.

Jeg siger til GUDS STORE ÆRE: Allerede næste morgen, efter jeg kun havde taget smertestillende medicin 2 gange og mange havde bedt for mig, kunne jeg stå op. Jeg havde overhovedet ingen smerter. Jeg kunne gå rundt, sætte mig til bordet og drikke min morgenkaffe, som om ingenting var hændt. Gud er altså fantastisk, for selvom jeg stoppede med at tage medicin, følte jeg mig fuldstændig frisk og rask.

Da Torkild kom hjem, kunne jeg gå ud til bilen, give ham et stort klem og sige **"Velkommen hjem, min skat."** Torkild var målløs, da han så, at jeg gik fuldstændig normalt. Han troede jo, at vi skulle af sted til hospitalet i Nairobi.

Jesus havde gjort et mirakel for mig. Nu er der gået 2 måneder og jeg kan til Guds ære sige, at jeg stadig har det rigtig godt og er uden smerter. Men hvor blev jeg bange den dag.

Torkild skriver om en kampagne i Ngamu

"Teamet og jeg har været på en børnekampagne nær Singida i en landsby, der hedder Ngamu. Vejen var forfærdeligt dårlig og gennemsnitsfarten kom ikke over 30 km i timen. Turen tog 11 timer og alle var meget trætte, da vi endelig nåede frem.

Selve børnekampagnen var en af de bedste igennem alle årene. Fra første dag strømmede det til med børn. Børnene havde helt tydeligt en længsel efter at høre Guds ord. Både børn og voksne var meget åbne for evangeliet og det var en velsignelse at fortælle børnene om Jesus.

I vores nyligt ankomne container fra Danmark

havde vi fået 300 strikkede bamser med ud. Nogle af dem blev delt ud til børnene på kampagnen. Vi har aldrig oplevet så glade børn. Det var tydeligt at se, at de aldrig havde oplevet at få en gave før.

Om søndagen kom der adskillige nye børn og voksne i kirken, da de havde besluttet sig for at blive kristne i ugens løb. Al ære til HAM.

Søndag skulle jeg skifte en gasflaske til vores campinggas, som vi bruger til at lave mad på. Umiddelbart efter, jeg havde skiftet flasken og tændt for gryderne, eksploderede gasregulatoren med et stort brag og gassen fossede ud i værelset. Det skete i et meget lille værelse og rummet blev hurtigt fyldt af gassen, der fossede ud. Ved Guds

hjælp fik jeg gassen stoppet og kunne ånde lettet op igen, men hvor var det dog tæt på en eksplosion. Det er godt at opleve, vi har englevagt overalt, hvor vi færdes. Det er et under, at jeg lever.”

Børnehaveklasse i nyt område

I begyndelsen af det nye år går vi i gang med et helt nyt projekt. Vi begynder at bygge en børnehaveklasse i et nyt område 30 km uden for Arusha. I denne landsby har vi også bygget "Kærlighedshjemmet". Dermed vil det blive nemt for vores børn, når de senere skal begynde i børnehave.

Der er et stort behov for at bygge, idet der ikke findes nogen form for børnehave i området. Vi tror, det er vigtigt, at børnene får en god start og vokser op under trygge forhold.

Det er altid med en vis bæven, vi påbegynder et nyt arbejde, for vi ønsker kun at gøre det, der er Guds vilje. Derfor behøver vi virkelig jeres forbøn, så vi ikke gør noget, der ikke har Herrens velbehag. Der er en gammel sang, der lyder således: **"Når vi alle hjælpes ad, værket fremgang får og let bliver byrden vor"**. Du skal vide, at enhver økonomisk hjælp til dette er til stor velsignelse i arbejdet for børnene.

Jeg, Tabitha, har aflagt et besøg i flere af de hjem, vores "Hjertebørn" kommer fra. Det er tragisk at se, hvor fattigt de bor. De fleste har kun et værelse på 3x3 m og det udgør det både for soveværelse, stue og køkken. Selvom de bor flere mennesker i samme værelse under meget trange kår, så virker de bare så glade og gæstfrie.

Forbedrede levevilkår for masaierne

Mirjam, vores datter, arbejder stadig meget med forbedring af levevilkårene ude i masailandet. Hun har fået gravet 5 brønde og fået renoveret en eksisterende vandforsyning, som var fuldstændig nedslidt og ude af drift. Nu fungerer anlægget igen og mange mennesker har fået mulighed for at få vand. Det sparer kvinderne for mange timers slid, da de ikke længere behøver at gå så langt for at hente vand.

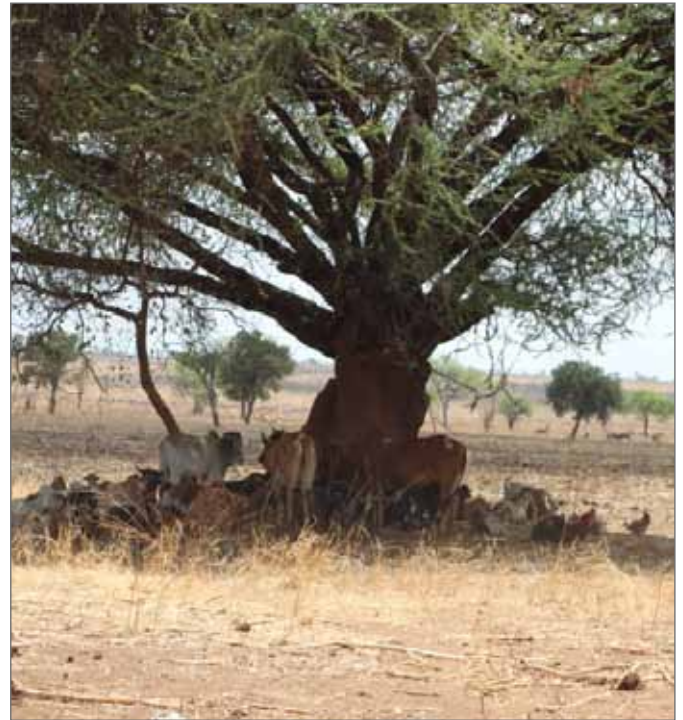
Hun har også fået sat tagrender op ved kirken, som vi byggede, og ved skolen. Både ved kirken og skolen har de fået sat nogle meget store vandtanke op til opsamling af regnvand. Urent drikkevand er et kæmpe problem i masailandet, derfor satser hun meget på at forbedre forholdene omkring drikke-

vand. Mange sygdomme er forårsaget af urent vand og årsag til stor dødelighed blandt befolkningen.

Mirjam kører fortsat nødhjælp ud til de steder, hvor der er akut behov. Hun er netop kommet hjem og fortæller, at der var vild jubel, da de så hende komme kørende. Ja, de kalder hende deres lille "dronning". Billederne taler for sig selv.

Mirjam har set det store behov, der er for at bygge en klinik i masaiområdet. Befolkningen skal gå flere timer for at komme til nærmeste klinik, når de er syge. Det betyder i mange tilfælde, at alvorligt syge personer dør inden de kommer under behandling. Men først vil hun gerne have nogle af de unge fra området til at uddanne sig til sygeplejerske, så de er klar, når klinikken en dag står færdig.

Hun har fundet 2 unge mænd, som er egnede og gerne vil læse til sygeplejerske. Hendes drøm er, at det bliver unge fra området, som får uddannelsen og dermed bliver i stand til at hjælpe deres egne. Uddannelsen tager 3 år og det koster mellem 7 og 8.000 kr. pr. år for hver person. Hvis du ønsker at give et beløb til dette kan du øremærke pengene "Sygeplejerske".

Opholdstilladelser til familie fra Congo

I skrivende stund har vi fået en stor byrde lagt på vore hjerter. Det drejer sig om en flygtningefamilie fra Congo, som har boet i Arusha de sidste ti år. Manden henvendte sig til os om økonomisk hjælp.

Det drejer sig om at skaffe pas og opholdstilladelse til hvert af deres fem børn. Det er på grund af nye regulativer fra indvandrermyndighederne i Tanzania. Det vil koste familien i alt 12.000 kr for alle fem og det er uoverskueligt for denne fattige familie.

Myndighederne har givet dem to måneder til at få det ordnet. Hvis det ikke lykkes, bliver børnene

sendt ud af landet som illegale indvandrere. Tak for jeres forbøn i denne svære situation.

Baggrund

Oftentimes når Torkild er på børnekampagne, ser han halvfærdige kirker, der ikke bliver gjort færdige på grund af dårlig økonomi. Det er et tilbagevendende problem i de små kirker. Medlemmerne er meget fattige og har kun til dagen og vejen. Vi ser ofte,

Bladet videresendes ikke, men tilbagesendes med oplysning om adresseændring

hvorledes de sælger ud af deres få ejendele for at støtte byggeriet, men når de så har givet af deres sidste midler, står byggeriet stille.

Det er skønt at hjælpe med færdiggørelsen af en kirke og senere deltage i kirkeindvielsen. De kristne er ovenud glade og samtidig taknemmelige til Herren for, at de nu har et sted at holde gudstjeneste.

Glædelig jul

Vi vil ønske alle vore kære venner og læsere af nyhedsbrevet en rigtig glædelig jul samt et godt og velsignet nytår. Vi vil gerne sige tusind tak for samarbejdet, som vi har haft igennem alle årene. Tusind tak for jeres trofaste støtte til arbejdet, for jeres breve og mails. Det varmer og opmuntrer meget.

I år får vi vores datter Dorrit herud til jul, hvilket vi ser meget frem til. Julen holder vi hos Mirjam og Per, hvor Pers forældre også kommer, så vi bliver en pæn flok i år.

Må Jesus være med jer.

Kærlig hilsen fra
Tabitha og Torkild

Regler for skattekvitteringer

SKAT kræver, at vi som beløbsmodtager skal indberette CPR-nr. på alle indbetalte beløb for den enkelte giver.

Dermed vil beløbet automatisk fremgå af det kommende års selvangivelse. For at opnå fradrag skal missionskassereren derfor have dit CPR-nr. og navn.

Har du brug for mere information om dette, kan du kontakte ham på email:

ymission@stofanet.dk, pr. tlf. 75353058 eller pr. brev til Willy Højgård, Søndermarksvej 307, 7190 Billund.

I 2010 kan man få fradrag i henhold til skattelovens § 8a på op til kr. 14.000,00, hvis man har givet kr. 14.500,00.